

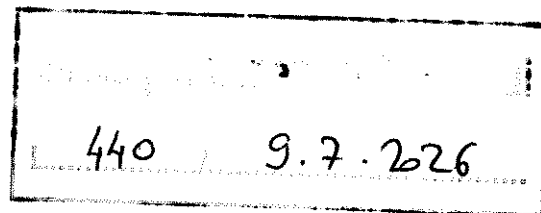

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

Adresa nr. 3/8437/2026 din data de 04/07.2026

Domnului Mario-Ovidiu Oprea
Secretarul general al Senatului României

Stimate domnule secretar general,

Ca urmare a adresei dumneavoastră nr. XXXV 2502 din 26.05.2026, prin care ați transmis Consiliului Superior al Magistraturii *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, precum și a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă (b333/21.05.2026)*, în vederea avizării, vă comunicăm că aceasta a fost analizată în ședința din data de 02.07.2026 a Comisiei nr. 1 - reunită „Legislație și cooperare interinstituțională”.

Referitor la solicitarea de avizare a propunerii legislative, având în vedere prevederile art. 39 alin. (3) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, precum și interpretarea dată de Curtea Constituțională sintagmei „*acte normative ce privesc activitatea autorității judecătorești*”, comisia a reținut că nu se impune emiterea unui aviz de către Consiliul Superior al Magistraturii, urmând a fi exprimat un punct de vedere.

Comisia de specialitate a reținut, cu privire la intervențiile legislative propuse la O.U.G. nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, cu modificările și completările ulterioare, că se urmărește, în esență, instituirea unui regim de insesizabilitate relativă a indemnizației pentru creșterea copilului, stabilind că aceasta poate face obiectul executării silite exclusiv pentru plata obligațiilor de întreținere stabilite potrivit legii sau pentru recuperarea sumelor încasate necuvenit cu acest titlu.

În principiu, configurarea regimului juridic al urmăririi silite a anumitor categorii de venituri reprezintă opțiunea legiuitorului, care beneficiază de o marjă de apreciere în stabilirea măsurilor de protecție socială și a limitelor executării silite. Cu toate acestea, exercitarea acestei competențe trebuie realizată cu respectarea jurisprudenței Curții Constituționale în materie.

În acest sens, este relevant faptul că art. 20 alin. (1) din O.U.G. nr. 111/2010, în forma inițială, prevedea că „*Drepturile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență nu pot fi urmărite silit decât în vederea recuperării, conform legii, a sumelor încasate necuvenit cu acest titlu.*” Această reglementare consacră o protecție aproape absolută a indemnizației pentru creșterea

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

copilului împotriva executării silite, excepția fiind reprezentată exclusiv de recuperarea sumelor acordate necuvenit.

Prin Decizia nr. 232 din 7 aprilie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 20 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, cu referire la indemnizația lunară pentru creșterea copiilor prevăzută la art. 2 alin. (1) din acest act normativ (publicată în Monitorul Oficial nr. 549 din 27.05.2021), Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate invocată și a constatat că dispozițiile menționate sunt neconstituționale.

Curtea a reținut că indemnizația pentru creșterea copilului este drept al părintelui beneficiar, iar nu un drept al copilului, astfel încât instituirea unei protecții absolute împotriva executării silite nu beneficiază de o justificare obiectivă și rezonabilă. În consecință, creditorilor trebuie să li se recunoască posibilitatea de a-și realiza creanțele în condițiile prevăzute de dreptul comun.

Curtea a arătat astfel următoarele:

„21. Având în vedere aceste considerente, Curtea constată că măsură instituită de legiuitor prin textul de lege criticat, și anume interdicția absolută a urmăririi silite a indemnizației lunare pentru creșterea copiilor prevăzută la art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010, nu este justificată în mod obiectiv și rezonabil, de vreme ce, așa cum s-a demonstrat, acesta nu este un drept al copilului, ci al părintelui. Prin urmare, indemnizația lunară pentru creșterea copiilor trebuie să poată fi urmărită și supusă executării silite, în limitele prevăzute de cadrul legal în materie, respectiv Codul civil și Codul de procedură civilă, pentru recuperarea oricărei creanțe, deoarece, în lumina principiului legalității și a principiului bunei-credințe, subiecții de drept trebuie să aibă o conduită conformă cu cele stabilite printr-o hotărâre judecătorească sau printr-un alt titlu executoriu și să execute de bunăvoie obligațiile care le revin.”

Ca urmare a deciziei precitate, art. 20 alin. (1) din O.U.G. nr. 111/2010 a fost modificat, având de lege lata următorul conținut: *„Indemnizația pentru creșterea copilului prevăzută la art. 2 alin. (1) poate fi urmărită și executată silit indiferent de natura creanțelor datorate de debitor, în limitele prevăzute de cadrul legal în materie. (...)”* Reglementarea în vigoare reflectă, astfel, considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 232/2021 și consacră aplicabilitatea regimului de drept comun asupra acestui venit.

În acest context, se impune analiza compatibilității soluției legislative propuse cu considerentele obligatorii ale instanței constituționale, care a apreciat că indemnizația pentru creșterea copilului trebuie să fie supusă regimului general al executării silite, în limitele și condițiile prevăzute de dreptul comun.

Deși inițiativa legislativă nu reintroduce o insesizabilitate absolută, aceasta limitează posibilitatea urmăririi silite a indemnizației pentru creșterea copilului la două categorii de creanțe expres și limitativ prevăzute. Or, din raționamentul Curții Constituționale rezultă că indemnizația pentru creșterea copilului trebuie să poată fi urmărită potrivit regulilor generale ale executării silite, pentru realizarea oricărei creanțe, în limitele și condițiile stabilite de Codul civil și de Codul de procedură civilă.

Pe de altă parte, din perspectiva tehnicii legislative, s-a observat că propunerea nu vizează exclusiv modificarea alineatului (1) al art. 20, ci și completarea textului prin introducerea alineatelor (1¹)–(1³). În aceste condiții, pentru rigoare legislativă, este necesară reflectarea explicită a acestei intervenții în formularea tezei introductive de la art. I pct. 1 din propunerea legislativă, astfel încât să rezulte atât modificările aduse alineatului (1) al art. 20, cât și completările constând în introducerea noilor alineate.

În ceea ce privește intervențiile legislative propuse la Codul de procedură civilă, comisia a reținut că, în esență, se urmărește instituirea unui regim de insesizabilitate relativă în privința pensiei de întreținere stabilite în favoarea copilului minor sau a copilului major aflat în continuarea studiilor, care nu va putea fi urmărită silit pentru datoriile părintelui, reprezentantului legal sau ale persoanei care administrează aceste sume.

O asemenea soluție legislativă se circumscrie marjei de apreciere de care dispune legiuitorul în configurarea regimului juridic al executării silite și în stabilirea categoriilor de bunuri sau venituri care beneficiază de protecție împotriva urmăririi silite, în considerarea naturii acestora și a scopului social pe care îl îndeplinesc. Astfel, având în vedere destinația specială a pensiei de întreținere, respectiv asigurarea mijloacelor necesare creșterii, educării și formării copilului, legiuitorul poate aprecia oportunitatea instituirii unui nivel sporit de protecție juridică pentru aceste sume, în vederea garantării utilizării lor în interesul beneficiarului.

Pe de altă parte, din punct de vedere al tehnicii legislative, propunerea de completare de la pct. 1 privește, în realitate, art. 729 din Codul de procedură civilă, iar nu art. 728, astfel cum este indicat în cuprinsul proiectului de act normativ. Totodată, intervenția legislativă propusă la pct. 2 privește, în fapt, art. 730 din Codul de procedură civilă, și nu art. 729 din același act normativ, iar referința din cuprinsul alineatului propus trebuie raportată la art. 729 alin. (8) din Codul de procedură civilă, iar nu la art. 728 alin. (8).

Cu deosebită considerație,

Secretarul general al Consiliului Superior al Magistraturii,
Judecător Andreea Simona Uzlău

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011